

Sygn. akt VIII Ga 154/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Marek Tauer

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. przeciwko T. Z.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 28 maja 2013 r., sygn. akt. VIII GC 669/13 upr

1. oddała apelację;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotą 600,00 zł. (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt VIII Ga 154/13

UZASADNIENIE

Powód – (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B. wraz z pozwem wniósł o zasądzenie od pozwanego – T. Z. kwoty

5.796 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 13 lutego 2013 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazywał, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zamówił u pozwanego trzy tablety: A. (...) + 3G 16 GB białe o wartości 1.899 złotych każdy. Łączna wartość zamówienia wyniosła 5.697 zł plus 99 złotych kosztów wysyłki. Powód zapłacił na rzecz pozwanego umówioną cenę. Natomiast po otrzymaniu towaru okazało się, iż jest on niezgodny ze złożonym zamówieniem, bowiem modele tableatów przesłane przez pozwanego nie były wyposażone w modem 3G. Towar miał zatem wadę fizyczną zmniejszającą jego wartość i użyteczność, oczekiwaną przez powoda. Powód podkreślał, że tablety nieposiadające modułu 3G są około 300 – 400 złotych tańsze, gdyż brak modułu 3G wyklucza podłączenia do tabletu karty telefonii komórkowej, co uniemożliwia wykorzystanie tabletu jako telefonu komórkowego, jak również wyklucza automatyczne łączenie się z Internetem za pośrednictwem sieci 3G. Wobec powyższego powód dokonał zgłoszenia reklamacyjnego i odstąpił od umowy sprzedaży. Powód próbował dokonać zwrotu zakupionego towaru, jednakże pozwany odmówił odbioru przesyłki. Powód wskazał, iż domaga się zwrotu zapłaconej ceny sprzedaży wraz z kosztami dostawy towaru, w związku z odstąpieniem od umowy sprzedaży.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym, w dniu 12 marca 2013 roku Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, w sprawie o sygn. akt VIII GNc 1429/13, orzekł zgodnie z żądaniem zawartym w pozwie oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty, pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż stronom była znana informacja, iż produkt może odbierać przesył danych za pośrednictwem sieci telefonii komórkowych, jednak nie ma wbudowanego modułu 3G, a należy użyć modemu wybranego operatora komórkowego. Powód odebrał przesyłkę, choć mógł jej nie przyjąć, gdyż upoważniony był przed potwierdzeniem kurierowi odbioru do zapoznania się z opisem technicznym i w razie nieprawidłowości nie przyjąć przesyłki. Natomiast informację, że nie są to zamówione urządzenia pozwany otrzymał następnego dnia.

Pozwany oświadczył, że nigdy nie odmawiał przyjęcia rzekomo przesłanego przez powoda sprzętu. W zaistniałej sytuacji pozwany zaproponował dwa rozwiązania – zapłatę różnicy pomiędzy ceną produktu otrzymanego przez powoda, a ceną rynkową produktu z wbudowanym modułem 3G lub zwrot wzajemny pomiędzy stronami: pozwany powodowi kwotę 5.796 złotych, a powód pozwanemu sprzęt oryginalnie zapakowany bez uszkodzeń i śladów używania.

W piśmie procesowym z dnia 9 maja 2013 roku powód podtrzymał swoje stanowisko w sprawie. Powód podkreślił, iż zaznaczył w formularzu zamówienia, iż zamawia tablet wyposażony w modem 3G, co ma potwierdzenie w wystawionej przez pozwanego fakturze pro forma i tytule zapłaty ceny przelewu. Nadto cena, którą zapłacił pozwanemu odpowiada cenie za tablet z wbudowanym modemem 3G. Z kolei tezie pozwanego, iż nie odmawiał przyjęcia odesłanego mu sprzętu przeczą dokumenty potwierdzające próbę doręczenia przesyłki. Powód zauważył, iż propozycję pozwanego dotyczącą zwrotu wzajemnych świadczeń, co w zupełności satysfakcjonuje powoda można potraktować jako uznanie roszczenia powoda.

Wyrokiem z dnia 28 maja 2013 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.796, 00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 13 lutego 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 1.467, 00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Rejonowy wydał rozstrzygnięcie w oparciu o następujące ustalenia i wnioski.

Powód zamówił u pozwanego trzy tablety: A. (...) + 3G 16 GB biały o wartości 1.899 złotych każdy. Zamówione tablety miały być wyposażone w modem 3G, umożliwiający łączenie się z Internetem oraz wykorzystanie tabletu jako telefonu komórkowego. Łączna wartość zamówienia wyniosła 5.697 złotych plus 99 złotych koszty wysyłki. Tablety wyposażone w modem 3G są droższe od modeli bez wbudowanego modemu. Powód w dniu 22 stycznia 2013 roku zapłacił na rzecz pozwanego umówioną cenę. W celu udokumentowania umowy sprzedaży, pozwany wystawił w dniu 22 stycznia 2013 roku fakturę (...), gdzie wskazał jako przedmiot sprzedaży 3 sztuki A. (...) + 3G 16 GB biały za łączną kwotę 5.697 złotych plus koszt transportu - 99 złotych. Towar został przesłany do siedziby powoda za pośrednictwem przewoźnika. Po dostarczeniu przesyłki, pracownik powoda Ł. H. sprawdził stan przesyłki, otworzył karton zbiorczy i przeliczył towar. Po dokładnym zbadaniu dostarczonego towaru okazało się, iż towar ten był niezgodny z zamówieniem. Modele tabletek przesłane przez pozwanego nie były wyposażone w modem 3G. Urządzenie nie łączyło się z Internetem. Pracownik powoda powiadomił o tym fakcie pozwanego w czasie nie dłuższym niż jedna godzina od czasu ujawnienia wady towaru.

Pozwany stwierdził jednak, iż przesłał towar zgodny z zamówieniem.

W związku z tym, pismem z dnia 1 lutego 2013 roku powód dokonał pisemnego zgłoszenia reklamacyjnego oraz złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy z uwagi na wady fizyczne rzeczy. Jednocześnie powód wezwał pozwanego do zwrotu otrzymanej ceny sprzedaży wraz z kosztami transportu do dnia 12 lutego 2013 roku oraz poinformował o dokonaniu zwrotu dostarczonego towaru. Pozwany odmówił przyjęcia zwrotu towaru.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd I instancji ustalił w oparciu o dowody z dokumentów prywatnych, których prawdziwość, autentyczność i moc dowodowa nie budziły jego wątpliwości oraz na podstawie zeznania świadka Ł. H..

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, albowiem w ocenie Sądu były jasne, rzeczowe oraz korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym ujawnionym w sprawie.

W świetle poczynionych w sprawie ustaleń, Sąd Rejonowy podkreślił, iż w przedmiotowej sprawie, strony nie kwestionowały faktu zawarcia umowy sprzedaży. Natomiast kwestią sporną stało się czy zamówiony towar posiadał wadę, a w konsekwencji czy powód mógł skorzystać z uprawnień z tytułu rękojmi za wady rzeczy.

W swych rozważaniach Sąd I instancji powołał się na brzmienie przepisów art. 556 § 1 k.c. oraz art. 560 § 1 i 2 k.c.

Nadto Sąd podkreślił, iż stosownie do brzmienia art. 6 k.c. rolą powoda jest wykazanie faktów, z których wywodzi prawo, a rzeczą pozwanego - faktów niweczących to prawo. Gdy chodzi o kwestię uprawnień z rękojmi za wady, Sąd Rejonowy wskazał, iż obowiązkiem kupującego jest udowodnienie istnienia wady i zachowania aktów staranności (zbadanie rzeczy i powiadomienie sprzedawcy o wadzie), a obowiązkiem sprzedającego - wykazanie, że wada nie istnieje, bądź, że nie dochowano aktów staranności, lub, że ich dochowanie było spóźnione (por. wyrok SN z dnia 14 listopada 2008 r., V CSK 174/08, LEX nr 477605).

W przedmiotowej sprawie, powód, w ocenie Sądu I instancji udowodnił, iż sprzedane przez pozwanego tablety miały wady.

Sąd podkreślił, iż zarówno z zamówienia, jaki i stanowiącej potwierdzenie zawarcia umowy sprzedaży faktury VAT wystawionej przez pozwanego jasno wynika, iż przedmiotem umowy były tablety A. (...) + 3G 16 GB białe, przy czym oznaczenie 3G wskazywało na istotną dla powoda właściwość urządzenia, a mianowicie możliwość łączenia się za pośrednictwem sieci 3G z Internetem oraz na możliwość wykorzystania tabletu jako telefonu komórkowego, co wg zeznań Ł. H. było cechą poszukiwaną przez kupującego, niezbędną do korzystania z tabletów zgodnie z oczekiwaniami. Dostarczony przez pozwanego towar pozbawiony był jednak takich właściwości, nie był, bowiem wyposażony w modem 3G., przy czym jak zauważył Sąd I instancji, powód zapłacił cenę jak za model wyposażony w modem 3G.

Tymczasem tablety bez modemu 3G były tańsze od modeli wyposażonych w tę funkcję.

W ocenie Sądu na uwzględnienie nie zasługiwał zarzut pozwanego, iż stronom była znana informacja o braku wyposażenia tabletu w modem 3G, gdyż pozwany twierdzenia tego w żadnej mierze nie wykazał. Zauważyć trzeba, iż stosownie do art. 6 k.c. to na pozwanym spoczął ciężar dowodu w tym zakresie.

W podsumowaniu Sąd I instancji wskazał, iż sprzedany towar miał wadę zmniejszającą jego wartość i użyteczność rzeczy ze względu na jej przeznaczenie, jak również nie miał właściwości, o których istnieniu pozwany zapewniał i potwierdzał w fakturze pro forma.

Ponadto Sąd wskazał, iż zgodnie z art. 563 § 1 i 2 k.c. kupujący traci uprawnienia z tytułu rękojmi za wady fizyczne rzeczy, jeżeli nie zawiadomi sprzedawcy o wadzie w ciągu miesiąca od jej wykrycia, a w wypadku gdy zbadanie rzeczy jest w danych stosunkach przyjęte, jeżeli nie zawiadomi sprzedawcy o wadzie w ciągu miesiąca po upływie czasu, w którym przy zachowaniu należytej staranności mógł ją wykryć. Jednakże przy sprzedaży między osobami prowadzącymi działalność gospodarczą utrata uprawnień z tytułu rękojmi następuje, jeżeli kupujący nie zbadał rzeczy w czasie i w sposób przyjęty przy rzeczach tego rodzaju i nie zawiadomił niezwłocznie sprzedawcy o dostrzeżonej wadzie, a w wypadku gdy wada wyszła na jaw dopiero później - jeżeli nie zawiadomił sprzedawcy niezwłocznie po jej wykryciu.

W ocenie Sądu I instancji, w niniejszej sprawie powód dochował aktów staranności i zgłosił reklamację w terminie zakreślonym w przepisie art. 563 § 2 k.c., tym samym mógł skorzystać z uprawnień z tytułu rękojmi za wady fizyczne, co też uczynił.

W tych okolicznościach, Sąd ocenił, iż skoro powód wykazał istnienie wad i dochował aktów staranności to zgodnie z treścią 560 § 1 k.c. miał prawo odstąpienia od umowy sprzedaży zawartej z pozwanym.

Stosownie natomiast do treści 560 § 3 k.c. w razie odstąpienia przez kupującego od umowy sprzedaży strony winny sobie nawzajem zwrócić spełnione świadczenia. W tym kontekście Sąd wskazał, iż powód jest zatem zobowiązany do zwrotu 3 sztuk tabletów A. (...) + 3G 16 GB biały a pozwany do zwrotu uzyskanej ceny. Z tego względu sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.697 złotych tytułem zwrotu uiszczonej ceny za wadliwy towar.

Ponadto zgodnie z art. 566 § 1 k.c. jeżeli z powodu wady fizycznej rzeczy sprzedanej kupujący odstępuje od sprzedaży albo żąda obniżenia ceny, może on żądać naprawienia szkody poniesionej wskutek istnienia wady, chyba, że szkoda jest następstwem okoliczności, za które sprzedawca nie ponosi odpowiedzialności. W tym ostatnim przypadku kupujący może żądać naprawienia szkody, której doznał w związku z tym, że zawarł umowę nie wiedząc o istnieniu wady – w szczególności kosztów zawarcia umowy, odebrania przewozu, przechowania i ubezpieczenia rzeczy oraz zwrotu dokonanych nakładów.

W tym świetle Sąd wskazał, iż powód w niniejszej sprawie wykazał, że zapłacił za przesłanie towaru kwotę 99 złotych. Ponieważ powód skutecznie odstąpił od umowy sprzedaży, to fakt, iż musiał zapłacić za przewóz towaru, nie wiedząc o istniejących wadach, spowodował po jego stronie powstanie szkody.

Mając powyższe na uwadze, Sąd I instancji na podstawie art. 560 k.c. w zw. z 494 k.c. zasądził od pozwanego na rzecz powoda łącznie kwotę 5.796,00 złotych. O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. (pkt. 1 wyroku),

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 99 k.p.c. stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu.

Od powyższego rozstrzygnięcia apelację wywiódł pozwany, zaskarżając go w części dotyczącej pkt I wyroku. Wyrokowi Sądu Rejonowego zarzucił naruszenie art. 560§3 kc, wskazując, iż nie uwzględniono obowiązku zwrotu wzajemnie spełnionych świadczeń, na co słusznie wskazał Sąd w uzasadnieniu przedmiotowego wyroku.

W uzasadnieniu wskazywał, iż obowiązkowi pozwanego obejmującego zwrot uzyskanej od kupującego ceny odpowiada zobowiązanie powoda do zwrotu ww. przedmiotu umowy. Obowiązek ten wynika wprost z art. 494 kc, który stanowi, iż strona, która odstępuje od umowy wzajemnej, obowiązana jest zwrócić drugiej stronie wszystko co otrzymała od niej na mocy umowy. Apelujący wskazywał, iż wielokrotnie zwracał się do strony powodowej z propozycją takiego rozwiązania, jednak powód odrzucał jego ofertę, dążąc do konfrontacji przed sądem. W związku z takim zachowaniem powoda, istnieje obawa, iż w wypadku wywiązania się przez pozwanego z przedmiotowego zobowiązania, będzie on zmuszony do dochodzenia na drodze sądowej zwrotu przedmiotów, które są w posiadaniu powoda.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o oddalenie apelacji oraz zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego od pozwanego na rzecz powoda.

W uzasadnieniu wskazywał na oczywistą bezzasadność zarzutów zgłaszanych przez apelującego. Podnosił, iż Sąd Rejonowy nie miał podstaw prawnych, aby orzekać o innych roszczeniach, niż te wskazane w treści pozwu. Na marginesie zaznaczył, iż twierdzenia zawarte w apelacji są nieprawdziwe.

Powód odstępując od umowy próbował dokonać zwrotu tabletów zakupionych u pozwanego, pozwany odmówił jednak ich przyjęcia nie wskazując przyczyny, zaś przesyłka została zwrócona powodowi. Tym samym przyjąć można, iż to pozwany pozostaje w zwłoce z odbiorem zwracanego przedmiotu sprzedaży. Powód nie widzi podstaw, aby po raz kolejny nadawać przesyłkę kurierską do pozwanego i ponosić z tego tytułu określone koszty, których pozwany nie zamierza mu zwrócić.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje.

Apelacja pozwanego nie jest zasadna.

Przed wszystkim Sąd Okręgowy przyjmuje za prawidłowe ustalenia Sądu I instancji co do tego, że sprzedane przez pozwanego tablety miały wadę a powód dochował aktów staranności i zgłosił reklamację w terminie zakreślonym przepisem art. 563 § 2 k.c., a tym samym mógł skorzystać z uprawnień z tytułu rękojmi i zgodnie a art. 563 § 1 k.c. miał prawo odstąpić od zawartej z pozwanym umowy sprzedaży. Trafnie Sąd I instancji przywołał treść art. 560 § 3 k.c. zgodnie z którą w razie odstąpienia przez kupującego od umowy sprzedaży strony winny sobie nawzajem zwrócić spełnione świadczenia.

Wbrew wywodom apelującego zwrot cen nie jest uwarunkowany zwrotem towaru.

W tym kontekście Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w wyroku z dnia 12.02 1997 r., II CKN 94/96, LEX nr 29440, zgodnie z którym skuteczność odstąpienia od umowy (i to zarówno umownego, jak i ustawowego) nie jest uwarunkowana zwrotem tego, co strony sobie wzajemnie świadczyły. Jest to bowiem jedynie skutek tego, że odpadła podstawa prawna spełnionych świadczeń, a nie warunek bytu samej umowy.

W wyniku skutecznego odstąpienia od umowy, stronom przysługuje w oparciu o art. 560§2 kc w zw. z art. 395§2 kc roszczenie o zwrot spełnionych świadczeń.

Również wbrew zarzutom apelującego, Sąd I instancji nie uchybił przepisom prawa materialnego, poprzez nie zawarcie w sentencji, rozstrzygnięcia co do obowiązku zwrotu przez powoda na rzecz pozwanego, przedmiotu świadczenia wynikającego z zobowiązania wzajemnego. Przepis art. 494 k.c. określa konsekwencje obligacyjne oświadczenia o odstąpieniu od umowy wzajemnej w związku z niewykonaniem zobowiązania. W tym miejscu należy zwrócić uwagę na pogląd dominujący w orzecznictwie, że jeżeli przedmiotem świadczenia były rzeczy ruchome, odstąpienie od umowy wywołuje skutek rzeczowy i własność rzeczy ruchomej przechodzi z powrotem na zbywcę (por. wyrok SN z 26.11.1997 r., II CKN 548/97, OSNC 1998, nr 5 poz. 84; uchwała 7 sędziów SN z 27.02.2003 r., III CZP 80/02, OSNC 2003, nr 11, poz. 141). Pozwany ma więc otwartą drogę do domagania od powoda wydania rzeczy.

Do chwili wydania rzeczy strona ma obowiązek powstrzymania się od jej używania (por. uzasadnienie cyt. wyżej Uchwały SN z 27.02.2003 r.), a może narazić się także na żądanie odszkodowania w związku z pogorszeniem rzeczy na skutek korzystania z niej po złożeniu oświadczenia o odstąpieniu od umowy (por. wyrok SN z 3.07.1980 r., II CR 190/80, OSNC 1981, nr 1, poz. 18 oraz wyrok SN z 7.02 2006 r., IV CK 400/05, Lex nr 192044).

W tych okolicznościach, nie znajdując podstaw do uchylenia ani zmiany zaskarżonego wyroku, apelację należało oddalić w oparciu o art. 385 kpc w związku z art. 505¹ kpc i art. 505¹⁰ § 1 § 2kpc.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

Wynagrodzenie pełnomocnika określono w oparciu o przepisy § 12. 1. pkt 1) w związku z § 6 pkt 2) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. (Dz. U. z 2002 r., Nr 163 poz. 1349 z póź. zm.).